

Znajdowanie zer wielomianu w postaci Beziera za
pomocą przycinania sześciennego

Maciej Pacut

Wrocław 2010

0.1 Wstęp

!!!!!!! Wstęp napisz na końcu, powinien on opisywać, co zostanie zawarte w pracy.

Jakie zastosowania ma znajdowanie zer? Szukanie przecięcia krzywej z prostą. Szukanie najbliższych punktów na prostej. Niniejsza praca daje pogląd na to, czym jest szukanie zer wielomianu i jak napisać metodę szukania zer.

0.2 Numeryczne znajdowanie zer

0.2.1 Znajdowanie jednego zera

Metoda znajdowania jednego zera funkcji dostaje argumenty:

1. pewien opis funkcji f , który umożliwia obliczenie wartości tej funkcji dla dowolnego argumentu
2. przybliżenie początkowe P_0 , czyli przedział w którym szukamy zera funkcji f
3. żądana dokładność ε znalezienia zera funkcji f

Zakładając, że w przedziale P_0 znajduje się zero funkcji f , metoda numerycznego znajdowania jednego zera funkcji f generuje ciąg przedziałów $\langle P_0, P_1, \dots, P_n \rangle$ o własnościach:

1. każdy przedział jest podprzedziałem poprzedniego przedziału:

$$P_k \subset P_{k-1} \quad (1 \leq k \leq n)$$

2. każdy przedział zawiera zero funkcji f
3. ostatni przedział P_n jest pierwszym przedziałem krótszym niż 2ε

Wynikiem jest środek przedziału P_n , który jest odległy od zera funkcji f o co najwyżej ε . W przypadku istnienia zera w przedziale P_0 , udało się znaleźć zero funkcji f z dokładnością ε .

Przedstawiona została w powyższym schemacie pewien zbiór metod znajdowania jednego zera funkcji f . Metody w tym zbiorze różnią się realizacją funkcji generującej ciąg $\langle P_0, P_1, \dots, P_n \rangle$. Przykładem metody znajdowania jednego zera funkcji jest bisekcja. W bisekcji przedział P_{k+1} otrzymuje się dzieląc P_k na pół i odrzucając tę połowę w której nie ma zera. Połowa, w której jest możliwość wystąpienia zera staje się P_{k+1} . W bisekcji należy określić realizację operacji określającej możliwość wystąpienia zera w danym przedziale (w danej połowie przedziału P_k). Przykładową taką operacją jest sprawdzenie, czy funkcja f ma w końcach sprawdzanego przedziału różne znaki.

! rysunek bisekcji

Przykładem metody szukania jednego zera funkcji nie należącej do wyżej opisanego zbioru metod jest metoda Newtona. Znaczącą różnicą między metodą Newtona a metodami opisanymi wyżej jest generowanie ciągu przybliżeń zera funkcji zamiast generowania ciągu przedziałów zawierających zero. W niniejszej pracy zajmiemy się inną metodą z wyżej przedstawionego zbioru.

0.2.2 Znajdowanie wielu zer

Zmodyfikujmy powyższy schemat znajdowania jednego zera. Drzewo zer zamiast ciągu. Każdy potomek jest podprzedziałem rodzica.

Inną realizacją może być np. w przypadku wielomianów: izolacja zer. Zwykła metoda znajdowania zera ignoruje dodatkowe zera.

Szukanie wszystkich zer rzeczywistych - bisekcja z dzieleniem przedziału na 2 gdy może wystąpić więcej niż 1 zero w przedziale (np. gdy jest zbyt długi). Modyfikacja schematu.

0.2.3 Jakość metody znajdowania zer

Szybkość zbieżności jest jakością metody. Jak z każdym krokiem kurczą się przedziały. Krok jest liczony w zależności od liczby operacji znaczących tj. obliczenie wartości funkcji.

0.3 Znajdowanie zer wielomianów

Wzory analityczne na zera wielomianów niskiego stopnia (2 i 3 napisac, 4 wspomniec ze są) * Wyższego stopnia należy szukać numerycznie ** reguła descartes ** twierdzenie Sturma. ** <http://mathworld.wolfram.com/AbelsImpossibilityTheorem.html>

Gdy mamy informację, że funkcja, której zer szukamy jest wielomianem, możemy skorzystać z własności wielomianów do: * przyspieszenia metody * upewnienia się, że znajdujemy wszystkie zera ** ograniczenie na liczbę zer rzeczywistych - stopień ** ustalenie pewnego przybliżenia początkowego

0.4 Wielomiany w formie Bezierra

Baza Bernsteina. Również jest bazą wielomianów, co oznacza, że każdy wielomian w bazie potęgowej ma odpowiadające przedstawienie w bazie Bernsteina.

Zastosowanie: krzywe i powierzchnie w programach CAD (także miejsce wymyslenia). Rysunek krzywej, rysunek powierzchni. W formie potęgowej nie ma wyraźnego powiązania geometrii wielomianu z jego współczynnikami.

Postać Bezierra ma wiele ciekawych własności: * Otoczka wypukła. Krótki dowód jako kombinacja wypukła * Dzielenie przedziału. Algorytm de Casteljau. Poddziedzina. Rozszerzona definicja wielomianu Bezierra ze względu na dziedzinę.

Metoda bezclip. Szybkość metody bezclip. Wykorzystujemy właściwości wielomianu: poddziedzina (do nowej otoczki wypukłej) Metoda pasuje do schematu w/w.

0.5 Aproksymacja wielomianu wielomianem

Bez wglębienia się w samą aproksymację? Można przedstawić aproksymację jako zagadnienie geometryczne.

Przybliżenie wielomianu wysokiego stopnia wielomianem niskiego stopnia. "Redukcja stopnia".

Aproksymując wielomian upraszczamy go, tracąc informacje (punkty krańcowe,) ale jednocześnie zyskując możliwość łatwiejszego przetwarzania go.

Macierz redukcji. Obliczanie macierzy redukcji metodą Lewanowicza-Woźnego.

0.6 n-clip

Maksymalna różnica między wielomianami.

Podnoszenie stopnia.

Dwa wielomiany ograniczające.

Modyfikacja n-clip jest modyfikacją bisekcji. Wykorzystuje fakt, że funkcja, której zer szukamy jest wielomianem. Wykorzystujemy także pewne własności wielomianów Bezierra tj. podział wielomianu w punkcie czy poddziedzina. (Potrzebne jest to przy wielokrotnym wykorzystaniu tej samej macierzy redukcji, zauważmy również, że po znalezieniu pierwszego zera nie warto szukać zer wielomianu $P(x)/(x-r_0)$, gdyż nie można wykorzystać tej samej macierzy redukcji)

0.6.1 cubicclipping

0.6.2 podsumowanie

!! na koncu

0.7 Dodatek 1: Operacje na przedziałach

- odejmowanie przedziałów od siebie

